

hvad de nu ere. Naar det ærede Medlem dernæst i sin første Henvendelse til mig mindede om min Stilling ligeoverfor tidligere Ministerier — jeg veed nu ikke, om det skulde være rosende eller bebreidende —, at jeg havde været med at stemme imod Bevillinger, som Ministeriet Frijs havde forlangt og mod Ministeriet Jonnesbæch, saa forekommer det mig, at det kan kun tjene til Ros for mig, og den logiske Slutning deraf maa jo være, at jeg gaa mod et Ministerium, naar jeg finder, at der er Anledning dertil, men det ærede Medlem synes at formene, at man absolut skal gaa mod ethvert Ministerium, enten der er Anledning dertil eller ei, men det kan jeg ikke være med til. Skulde der indtræffe en Situation, som havde til Følge, at jeg burde gaa mod dette Ministerium, saa vilde jeg ogsaa kunne gjøre det, men at gjøre det, uden at der foreligger en saadan Situation, kan jeg ikke paa det ærede Medlems Opfordring være med til; det er For skjellen. Det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Jensen), min tidligere Partifælle fra Mellem-partiet, var saa venlig at lade mig vide, at han havde lagt Mærke til, at jeg ikke fulgte nøie med Forhandlingerne. Jeg skal indrømme, at det ikke er altid, at jeg sidder paa min Plads og hører paa alt, hvad der bliver sagt, det tror jeg nemlig ikke vilde være til nogen Nytte for mig; men jeg følger med det, som jeg tror at have Brug for at vide for at have en Mening om Situationen, og naar det ærede Medlem mente, at jeg ikke vidste, hvad Venstre vilde med Hensyn til Forsvarsagen, saa maa jeg tilstaa, at jeg har aldrig vidst, hvad det ærede Medlem har villet med Hensyn til den Sag, og jeg fik det da heller ikke nu at vide.

Formanden (Rabbe): Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der har havt Ordet 3 Gange, har bedet om Ordet for en kort Bemærkning. Dertil hører Thingets Samtykke. Under Forudsætning heraf (Ophold) giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Berg: Det er ikke for at svare min ærede Kollega fra Hjerteminde (N. Andersen), at jeg har begjært Ordet. Jeg under ham gjerne den Opreisning han kunde faae gennem sit Tilsvær, men det er i Anledning af en Utiring, jeg hørte mig af en af Højres Ordførere her i Thinget, Ordføreren for Mindretallet i Finansudvalget, det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen). Han gjorde os den Aabenbaring, at den midlertidige bevilgede Finanslov var rigeligere paa flere Punkter end det, som Landstinget og Folkethinget vare enige om paa selve Finanslovsforslaget. Han har vist ladet sig vildlede ved at gjøre denne Bemærkning deraf, at Hovedsummerne og Posterne paa den af Regjeringen forrige Østeraar fremlagte Finanslov ganske vist

paa adskillige Poster vare rigeligere end det, begge Thing ere enige om; men der staar jo i den midlertidige Bevillingslov: „Dog at disse Hovedsummer og Poster ikke overskrides“. Det er kun anført som Maximalgrænse, medens Regulatoren er „nødvendig løbende Udgifter“ og Anvendelsen „efter de hidtil gjældende Regler“, saa det ærede Medlems Bemærkninger om det Rigeligere, end hvad Folkethinget og Landstinget ere enige om, ere fuldstændig urigtige. Det ærede Medlem har betegnet som det Normale: Hovedsummer og Poster paa Finansloven, medens disse i Loven kun er angivet som Maximalgrænser, der begrænses ved Begrebet „nødvendig løbende Udgifter“ med Tilføiingen „efter de hidtil gjældende Regler“. Saa er der endnu en Bemærkning til det ærede Medlem, jeg maa gjøre, og det er den, at det ærede Medlem siger: Eftersom Tiden gaar, stiger Begrebet „nødvendig løbende Udgifter“, og saa komme vi til at fortolke dette, og derved komme vi til at give Mere ud. Ja, jeg har hørt den Forklaring før, jeg har hørt den mange Gange, men vi have dog heldigvis en gennem en 30aarig Praxis givne Forklaring af, hvad Administrationen skal forståa ved „nødvendig løbende Udgifter“, „efter de hidtil gjældende Regler“, saa det ærede Medlems Fortolkninger maa gaa ind i samme parlamentariske Pose, hvorfra man i den sidste Tid har hentet alle sin mulige og umulige Fortolkninger; de maa gaa sammesteds hen som den Forklaring, jeg hørte under Valgbevægelsen var kommet fra et æret Medlem, der søgte Valg, jeg tror, at det er det ærede Medlem for Odense (Falbe-Hansen), den nemlig, at denne midlertidige Bevillingslov efter sine Juristers Forklaring kunde endogsaa være mere eller mindre evig, endogsaa trods den høitærede Conseilspresident's Udfagn derom. Det er ganske interessant, at statsvidenskabelige Betragtninger komme til at gaa i den Retning, naar der udtrykkelig staar, at disse Hovedsummer og Poster ikke maa overskrides. Det skulde imidlertid være mig overordentlig hjært, om Conseilspresidenten skulde kunne føre Statshusholdningen ved den Bevilling gennem en Række Aar, altsaa gjøre dette saa sparjommeligt, at han kan bruge den midlertidige Finanslov i Løbet af flere Aar med de Penge, der indeholdes i de Hovedsummer og Poster, som bleve opførte paa Finanslovsforslaget i Østeraaret. Saa tankerigtige, saa sluttingsrigtige, saa fortolkningsrigtige kunne de ærede Medlemmer være, naar de komme til at behandle den midlertidige Finanslov; men, hvorfor skulle vi da have den midlertidige Finanslov? Det er i høieste Grad skadeligt for Landets Interesser og for alle Foretagender, at vi hidtil ikke have faaet en endelig Finanslov for en fire, fem Maanedes siden, og det er i høieste Grad skadeligt, at vi ikke have faaet den endnu (Afbrydelse). Det glæder mig, at de Herrer ere enige i, hvilken